

CADÀVERS EXQUISITS

MARIA PALAU

L'últim sopar del tauró de l'art

Per uns és el Déu que il·lumina l'art contemporani. Per altres, el maleit Judes que l'està abocant sense compassió a l'apocalipsis. Pocs artistes generen tant debat i controvèrsia com Damien Hirst (Bristol, 1965). Però, ¿de tots els que el detesten, quants es negarien a posseir una obra seva? Vostè, segur?

El dissenyador i col·leccionista Josep Maria Civit no cal que respongui a aquesta pregunta. En primer lloc, perquè venera des de fa molt temps aquest artista que banya taurons en formol i incrusta diamants en calaveres humanes. I en segon lloc, perquè ell ja en té, d'obres seves. Civit atresora *The last supper*, un conjunt de 13 serigrafies que va comprar en una galeria el mateix any que Hirst va crear la peça, el 1999. És a dir, en un moment en què l'artista anglès ja estava en la seva plenitud creativa però encara no havia dinamitat els valors del mercat de l'art. Bon ull, el de Civit. Hi ha trens que només passen un cop a la vida...

A *The last supper*, un Hirst aparentment innocent i moderat, desplega tot el seu geni per parlar de la mort, la mort de l'home i la mort del món, leitmotiv total i radical del seu treball. Tot reinterpretant *L'últim sopar* de Leonardo da Vinci, Hirst permuta Crist i els seus dotze apòstols per gravats que s'inspiren en el disseny gràfic d'envasos de medicaments que curen mal-

ties molt representatives de la societat contemporània: malària, al·lèrgies, depressió, cardiopaties, tensió arterial, fongs, la sida, dolor... Ara bé, hi ha algunes interferències molt malintencionades que l'espectador haurà de detectar. Els noms dels medicaments s'han substituït per noms d'aliments típics de la dieta anglesa, i els dels laboratoris farmacèutics que els fabriquen, per variacions del nom de l'artista: Damien, HirstDamien, Damien & Hirts, HSD, Hirts Products Limited... Una burla descarada.

Lectures de l'obra? Múltiples. Però totes conflueixen

'The last supper' (1999), de Damien Hirst. 13 serigrafies sobre paper de mides variables. L'obra, propietat del dissenyador i col·leccionista Josep Maria Civit, s'exposa fins al 16 d'abril al museu Can Framis de Barcelona, dins del cicle 'L'art de col·leccionar. El món de les col·leccions privades' de la Fundació Vila Casas.

xen en aquest gran malalt que és el nostre món, malalt de cos i ànima, que en l'art de Hirst es concedeix un darrer àpat, això sí, un banquet suïcida d'etambutol, ondansentró, lamivudina, lisinopril, saquinavir, rifampicina i morfina.

Ah!, i sense cap por dels efectes secundaris. *